

יום ג', ז' בסיון תשס"א (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בענייני שבועות: ...היום, ז' בסיון, הוא אסרו חג שבועות, וגם נקרא "יום הטבוח". בזמן בית המקדש עשו יום זה לקצת יום-טוב, לפי שביום זה היו מקריבים את רוב הקרבנות שעולי הרגל הביאו איתם – עולות ראייה, שלמי חגיגה ושאר קרבנות יחיד שאין הקרבנות דוחה יום-טוב. (בשבתות ובחגים מקריבים רק קרבנות ציבור, אך לא את קרבנות היחיד - של יהודי, יהודי. קרבנות אלה מקריבים רק ביום חול.) בפסח וסוכות, שיש בהם חולו של מועד, הקריבו אותם הקרבנות בחולו של מועד. ועצרת – חג השבועות – שאינו אלא יום אחד בלבד, עשו את יום המחרת לעיקר זמן שחיטת הקרבנות, ולפיכך נקרא "יום טבוח". ואף בזמננו, יש נוהגים באיסרו חג זה, של שבועות, מעין של יום-טוב יותר מבאיסרו-חג של רגל אחר.

[ספר התודעה]

ועוד, **נמשלה התורה** – שאותה קבלנו בחג שבועות – **בדבש וחלב**, לפי ששניים אלה רומזים על כח התורה, שכל העוסק בה יוצא מטומאתו ונטהר. שכן, **הדבורה** היא שרץ טמא. ואילו **הדבש** שהיא עושה – **טהור**. אף **החלב** – תחילתו דם, שהוא **אסור**. וממנו נעשה **חלב** שהוא **מותר**. שכן אמרו חז"ל: 'דם נעקר ונעשה חלב'. [נדה ט.]. [ספר התודעה]

§§§

בחג השבועות, על פי המסורת, **נולד ונפטר** (כעבור 70 שנה) **דוד המלך**. דוד המלך שלט בישראל 40 שנה. היה צעיר בניו של ישי, שבידו הופקד הצאן המשפחתי. התעסקות זו פיתחה בנער תכונות של אומץ לב וזרירות [שמואל א י"ז 34-37]. כדרך הרועים, היטיב דוד לנגן. בזכות כישוריו בנגינה, הגיע דוד אל חצר המלך שאול על מנת לבדר את רוחו העכורה של המלך. דוד נקרא אל מחנה ישראל בשעה שנערכו למלחמה עם הפלישתים, והתנדב לצאת לדו-קרב עם גוליית (צאצא של עורפה שהיתה גיסתה של רות, סבתא רבה של דוד). דוד נתמנה לשר אלף בצבא שאול, ואף נשא את בת המלך לאשה. קנאתו של שאול אילצה את דוד לברוח למדבר יהודה ולנגב – שם הוכיח את גבורתו במסעות שוד נגד העמלקי שהציקו לתושבי הספר. הפלשתים היכו את צבא ישראל ושאלו ושלוש בניו נפלו בקרב. ואז מוצא לו דוד שעת כושר לשוב לחברון – שם המליכוהו זקני יהודה. לצד דוד המלך התפתח השם "ציון" – "עיר דוד היא ציון" [מלכים א ח' 1]. היתה **ציון** שם נרדף לירושלים ולא רץ בכלל. ראשית השם בכיבוש דוד את ירושלים: "וילכוד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד" [שמואל ב ה' 6-7]. יש אומרים כי בא השם ציון מלשון "ציה" – רוח מדברית הנושבת מנחל קידרון 0. ואולי יש לציון קשר עם ציון מקום, כמוגדר ביחזקאל: "ובנה אצלו ציון". [ל"ט 10] בעיר דוד צמח השם ציון והיה גרעין למושג **ציונות**. זכה "הנער האדמוני ויפה העיניים" [שמואל א י"ז 42] להיות למלך, למשורר ולמחדש ציוני.

§§§

מדוד למשה... היום, ז' בסיון, בשנת תרע"ה (1915-5675), **נולד משה דיין** איש צבא ומדינאי, רמטכ"ל. [קצת מתולדותיו] היה חבר ה"הגנה" מנעוריו. במאורעות תרצ"ו (1936-1939) היה דיין סרג'נט במשטרת היישובים העבריים. הצטרף לפו"ש ופעל במסגרת פלוגות הלילה של וינגייט. ב-1940 נתפס בידי הבריטים עם קורס מפקדים של ה"הגנה" ונידון ל-10 שנות מאסר, מהן ריצה שנתיים בכלא עכו. בהתנגשות עם אנשי ממשלת וישי בסוריה (1941), איבד את עינו השמאלית. במלחמת העצמאות, דיין פיקד על היחידה שכבשה את לוד ורמלה. הוא שימש נציג

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

יום ג', ז' בסיון תשס"א (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ישראל במו"מ על שביתת הנשק עם ירדן. לאחר מלחמת 6 הימים, הוא עיצב את מדיניות הגשרים הפתוחים עם ירדן...
[לקסיקון ליהדות ולציונות]